

LIETUVOS RESPUBLIKOS
TURIZMO ĮSTATYMO NR. VIII-667 PAKEITIMO ĮSTATYMO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS CIVILINIO KODEKSO 6.747-
6.755 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTŲ
DERINIMO PAŽYMA

Eil. Nr.	Institucijos pavadinimas, rašto data ir numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Pastabų ir pasiūlymų įvertinimas
1.	Lietuvos savivaldybių asociacijos 2022-03-23 išvada Nr. (3)-SD-181	Siūlome pakeisti įstatymo projekto 2 straipsnio 22, 23 ir 24 dalis ir jas išdėstyti taip: 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos: 24. Turizmo ištekliai – ~~objektai~~ (gamtos, kultūros, mokslo, religijos, pramogų ir kiti objektai), gydomieji gamtiniai ištekliai (mineralinis vanduo, gydomasis purvas, klimato terapija, miško terapija), renginiai ir (ar) vietovės, dominantys turistus ar skirti jų reikmėms.	Neatsižvelgta. Manytina, kad gydomieji gamtiniai ištekliai (mineralinis vanduo, gydomasis purvas, klimato terapija, miško terapija, etc.) priskirti prie gamtos objektų, kuriais naudodamieji turizmo paslaugų teikėjai siūlo turizmo paslaugas ar sukuria turizmo produktus turistams, todėl juos išskirti yra netikslinga. Be to, siūlytinas įrašyti gydomųjų gamtinių išteklių sąrašas yra susiaurinantis gydomųjų gamtinių išteklių spektrą.
2.	Lietuvos turizmo asociacijos 2022-03-27 išvada Nr. 022008	1. Dėl TĮ 2 str. 12 d. Šiuo metu galiojanti bei Projekte teikiama „kelionių organizatoriaus“ definicija neatitinka Kelionių direktyvoje vartojamos sąvokos, kurioje „kelionių organizatorius“ apibrėžiamas kaip „prekiautojas“. Kelionių direktyvoje naudojamos dvi savarankiškos definicijos,- „Kelionių organizatorius“ bei „prekiautojas“, kurios tarpusavyje susijusios ir viena kitą papildo. Iš Kelionių direktyvos definicijų apibrėžimų galima daryti pagrįstą išvadą, kad visi kelionių organizatoriai yra prekyautojai, tačiau ne visi prekyautojai yra kelionių organizatoriai. Definicijos „prekiautojas“ neperkėlus į nacionalinę teisę, nėra atskleidžiama kelionių organizatoriaus vykdomos veiklos esmė, kuri atskleidžiama „prekiautojo“ sąvokos turiniu. Siekiant tinkamo Kelionių direktyvos nuostatų perkėlimo į nacionalinę teisę, negali būti perkeliama tik dalis definicijų, juolab, kaip minėta, „prekiautojo“ definicija apibrėžia paties „kelionių organizatoriaus“ esmę ir jo turinį. Kelionių direktyvos 4 str. nurodoma, jog „Valstybės narės nacionalinėje teisėje neturi palikti galioti ar priimti nuostatų,	Neatsižvelgta. Direktyvoje (ES) 2015/2302 prekyautojais iš principo apibūdinami kelionių organizatoriai, kelionių pardavimo agentai, turizmo paslaugų rinkinių pardavėjai, turizmo paslaugų teikėjai. Direktyvoje vartojamos sąvokos „prekiautojas“ atitikmuo Lietuvos Respublikos teisėje yra verslininkas (žr. Atitikties lentelę), o verslininku gali būti tiek fizinis, tiek juridinis asmuo, todėl turizmo paslaugų teikėjai (kelionių organizatoriai, kelionių pardavimo agentai, turizmo paslaugų rinkinių pardavėjai) ir apibrėžiami kaip fiziniai ir juridiniai asmenys. Taigi, „prekiautojo“ sąvoką reikėtų laikyti įgyvendinta per sąvoką „verslininkas“. Iš principo, „verslininkas“ ir yra „prekiautojas“ / „pardavėjas“, nes parduoda prekes ir (ar) paslaugas. Prekiautojo sąvokos įrašymas į Turizmo įstatymą būtų dirbtinis ir neteikiantis jokios pridėtinės vertės, t. y. nuo to turisto (vartotojo) apsauga nei didėja, nei mažėja. Priešingai, Lietuvos Respublikos teisės aktuose gali kilti teisės taikymo painiavos, kai reikės išaiškinti, kas yra prekyautojas, kai Lietuvos Respublikos

		<p>nukrypstančių nuo šioje direktyvoje įtvirtintų nuostatų, įskaitant griežtesnių ar švelnesnių nuostatų, kuriomis būtų užtikrinama nevienodo lygio keliautojų apsauga, nebent šioje direktyvoje būtų numatyta kitaip“. Tokiu būdu, direktyvoje numatytas maksimalaus perkėlimo principas. Todėl siekiant tinkamo Kelionių direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę, siūlytina į Turizmo įstatymą perkelti „prekiautojo“ definiciją, o „kelionių organizatoriaus“ sąvoką apibrėžti taip kaip ji apibrėžta Kelionių direktyvoje.</p>	<p>teisės aktuose jau įtvirtinta sąvoka „verslininkas“. Be to, atkreiptinas dėmesys, kad direktyvos neturi būti perkeltamos paraižiu ar maksimaliai, Direktyvos ir įgyvendinamo įstatymo apibrėžimai neprivalo būti tapatūs, tad valstybė turi tam tikrą laisvę, priešingu atveju Direktyvos perkėlimas praranda prasmę. Direktyvos – privalomos valstybei narei rezultato, kurį reikia pasiekti, atžvilgiu. Kiekviena valstybė narė pasirenka direktyvų perkėlimo būdą ir formas. Direktyvos nuostatomis perkelti rengiami nacionalinės teisės aktai (žr. TM interneto svetainės skiltį „ES teisės perkėlimas ir įgyvendinimas“). Dėl šių priežasčių, nereikia aklaai perrašyti Direktyvos teksto į Turizmo įstatymą.</p> <p>Dargi, Turizmo įstatymas jau buvo notifikuotas, Europos Komisija pastabų Lietuvos Respublikai dėl prekiautojo sąvokos perkėlimo neturėjo, taigi EK Direktyvos perkėlimą laiko tinkamu.</p> <p>Taip pat, nesutiktina su teiginiu, jog pagal Direktyvą parduoti organizuotas turistines keliones gali platesnis subjektų ratas nei kelionių organizatoriai ir kelionių pardavimo agentai, kadangi sprendžiant iš Direktyvos 3 str. 8 ir 9 d. ir vertinant Direktyvą kompleksiskai organizuotas turistines keliones iš principo ir tegali parduoti tik kelionių organizatoriai ir kelionių pardavimo agentai.</p>
		<p>Kelionių direktyvoje kelionės paslaugos apibrėžiamos kaip (i) keleivių vežimas; (ii) apgyvendinimas; (iii) automobilių nuoma; arba (iv) bet <i>kokia kita turizmo paslauga (3 str. 1 d.)</i>. Kitaip tariant, organizuotą turistinę kelionę gali sudaryti bet kurių iš (i), (ii) ar (iii) išvardintų paslaugų derinys arba bet kurios iš (i), (ii) ar (iii) nurodytos paslaugos ir <i>kitos paslaugos</i>, atitinkančios jai keliamus reikalavimus, derinys. Tokie <i>kitai paslaugai</i> keliami reikalavimai nurodyti aktualios redakcijos TĮ 4 str. 2 ir 3 d. Todėl siūlomoje redakcijoje netiksliai nurodytas straipsnis, o šis netikslumas iš esmės pakeičia pačios sampratos turinį. Atsižvelgiant į tai,</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Lietuvos Respublikos turizmo įstatymo nr. VIII-667 pakeitimo įstatymo projekte sąvoka <i>Organizuota turistinė kelionė</i> apibrėžiama taip: „ne mažiau kaip dviejų skirtingų turizmo paslaugų — keleivių vežimas; apgyvendinimas, kuris nėra neatsiejama keleivių vežimo dalis ir yra skirtas ne nuolatinio gyvenimo tikslams; automobilių, motociklų ar kitų motorinių transporto priemonių nuoma; kita paslauga, kuri nėra neatsiejama nuo šioje dalyje nurodytų turizmo paslaugų, – derinys, sudaromas pagal šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje</p>

		<p>kad <i>kitai paslaugai</i> keliami reikalavimai nurodyti TĮ 4 str. 2 ir 3 d., paskutinis sakinytis tikslintinas į „<...> <i>derinys, sudaromas pagal šio įstatymo 4 straipsnyje išdėstytas sąlygas</i>“.</p> <p>Todėl definicija tikslintina į „Organizuota turistinė kelionė – <i>ne mažiau kaip dviejų skirtingų turizmo paslaugų – keleivių vežimas; apgyvendinimas, kuris nėra neatsiejama keleivių vežimo dalis ir yra skirtas ne nuolatinio gyvenimo tikslams; automobilių, motociklų ar kitų motorinių transporto priemonių nuoma; kita paslauga, kuri nėra neatsiejama nuo šioje dalyje nurodytų turizmo paslaugų, – derinys, sudaromas pagal šio įstatymo 4 straipsnyje išdėstytas sąlygas</i>“.</p>	<p>išdėstytas sąlygas“.</p> <p>Pastebime, jog sąvokoje <i>Organizuota turistinė kelionė</i> minimas Turizmo įstatymo projekto 4 straipsnis yra sudarytas iš 4 dalių.</p> <p>Turizmo įstatymo projekto 4 straipsnio 1 dalyje išvardintos sąlygos, kurioms esant turizmo paslaugų derinys laikomas <i>organizuota turistine kelione</i>. Dėl šios priežasties Turizmo įstatymo projekto 2 straipsnio 17 dalyje apibrėžiant sąvoką <i>Organizuota turistinė kelionė</i> ir minint jos sudarymo sąlygas pateikiama nuoroda būtent į aptariamą Turizmo įstatymo projekto 4 straipsnio 1 dalį.</p> <p>Manytina, kad sąvokoje <i>Organizuota turistinė kelionė</i> netikslinga nurodyti nuorodos į Turizmo įstatymo projekto 4 straipsnio 2 dalį, nes minėtoji nuostata taikoma turizmo paslaugų deriniui, kuris nėra laikomas <i>organizuota turistine kelione</i>.</p> <p>Manytina, jog sąvokoje <i>Organizuota turistinė kelionė</i> taip pat netikslinga pateikti nuorodos į Turizmo įstatymo projekto 4 straipsnio 3 dalį, kadangi Turizmo įstatymo projekto 4 straipsnio 3 dalis (<i>nurodoma, kas yra laikoma didele organizuotos turistinės kelionės vertės dalimi</i>) yra skirta paaiškinti Turizmo įstatymo projekto 4 straipsnio 2 dalies 1 punkto nuostatai („<...> <i>nesudaro didelės turizmo paslaugų derinio vertės dalies</i> <...>“).</p> <p>Sąvokoje <i>Organizuota turistinė kelionė</i> taip pat netikslinga pateikti nuorodos į Turizmo įstatymo projekto 4 straipsnio 4 dalį, nes aptariamoje dalyje rašoma apie organizuotos turistinės kelionės pradžią.</p> <p>Atkreiptinas dėmesys ir į tai, jog galiojančios redakcijos Turizmo įstatymo sąvoka <i>Organizuota turistinė kelionė</i>, kurioje yra nuoroda į Turizmo įstatymo 4 straipsnio 1 dalį buvo notifikuota Europos Komisijos.</p>
--	--	---	--